

han efter det virkelig indgaaende og sagkyndige Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Nykjøbing, vilde lade sig bevæge til at lade den Modstand falde, som han ellers muligens maatte have imod at faae dette Andragende henvist.

Indenrigsministeren (Steel): Det er overordentlig smukt af den ærede sidste Taler og det ærede Medlem for Nykjøbing (Rasmussen), at de med et meget barmhjertigt og medfølelsende Hjerte have præderet disse statskassens Fiskeres Sag. Jeg tror imidlertid ikke, at det er noget Bevis for, at denne Følelse ikke skulde deles af andre Medlemmer her i Thinget saavel som af Regjeringen; men jeg tror rigtignok, at det vilde være en overordentlig urigtig Bei at komme ind paa, om man her fra Rigsdagens Side vilde bestemme sig til at yde Hjælp i saadanne Tilfælde til enkelte Menneſter. Det er ikke Fiskere alene, der kunne komme til at lide under Naturbegivenheders Voldsomhed. Lad os tænke os en stakkels Husmand, som arbejder med Skovl og Spade i sin Jord og venter sig en deilig Afgrøde; Alt staar udmærket, men saa kommer der en Hagelbyge over hans Jord, og Alt er færdigt paa eengang. Han savner affurat det Samme, som det ærede Medlem for Nykjøbing beskrev, at de Fiskere, der her er Tale om, savne; han har ligesom disse ingen Gvne til at skaffe sig Noget igjen, og han kan være fuldstændig ruineret derved. Er denne Mand ikke ligesaa nær til at faae Understøttelse af Statskassen som Fiskerne? Jeg har megen Medfølelse med Fiskerne, fordi de leve et strengt Liv, men der er ogsaa Andre, som leve et strengt Liv. Jeg tror, at man ved at yde disse Fiskere Hjælp vil komme ind paa en Bei, der vil føre langt videre, end man paa nogen mulig Maade kan befatte sig med her i Rigsdagen. Den ærede sidste Taler henviste til Barmhjertighed, men jeg vil sige, at, naar vi tale om at yde Barmhjertighed og Hjælp, vilde det klæde bedre, om man gjorde det af sin egen Lomme end af Statens. Det er ikke Staten alene, der skal udøve Barmhjertighed; der er Mange, for hvem det ligger nærmere, nemlig de, som bo paa eller i Nærheden af det Sted, hvor Ulykken er sket, eller ogsaa Føll, der have særlig Interesse for Sagen; der er mange Andre, som ere nærmere til at udøve Barmhjertighedsgjæringer end vi som disponerende over Statskassens Midler. Jeg tror saaledes, at det ærede Medlem ikke skal appellere til Barmhjertighedsfølelsen her i Salen; hvor overordentlig levende denne Følelse end an være, er det altid urigtigt ad denne Bei

at komme de Nødlidende, som trænge til Barmhjertighed, til Hjælp. Jeg kan derfor ikke sige Andet, end at jeg tror, at det vilde være meget uheldigt, om man i dette Tilfælde vilde skabe et Præcedens og herfra erstatte den Skade, som sker ved Naturbegivenheder og andre Ulykker.

Snel: Den høitærede Minister har ikke rigtig opfattet, hvad jeg sagde. (Indenrigsministeren: Jo!) Nej! Jeg sagde udtrykkelig, at jeg troede, at det fremgik af den Udvikling, det ærede Medlem for Nykjøbing (Rasmussen) gav, at der efter de Principer, man ellers følger med Hensyn til Understøttelser til Fiskeriet hertilands, vilde være god Grund til at komme disse Fiskere til Hjælp, idet der nemlig paa det paagældende Sted har dannet sig ligesom en Spire til en Udvikling af en Fiskeribefolkning, som imidlertid vil blive knust ved denne Veilighed, hvis man ikke træder hjælpende til. Det var mit Hovedraisonnement. Ganske vist tilføiede jeg, hvad jeg ogsaa føler, at det tillige vilde være en Barmhjertighedsgjærning; men jeg indrømmer gjerne, at den høitærede Minister har Ret, naar han siger, at Barmhjertigheden ikke kan raade alene i denne Sal. Naar imidlertid Statsprinciperne lade sig forene dermed, er det saameget desto heldigere. Den høitærede Minister kom med en Appel til den private Godgjørenhed. Sa, jeg skal i den Anledning kun sige, at, bliver der eengang indsamlet til disse Fiskere, skal jeg være med efter fattig Veilighed.

Rasmussen: Jeg tror ikke, at den Sammenligning, den høitærede Minister gjorde, passer i dette Tilfælde. Den høitærede Minister nævnde som Exempel en fattig Husmand, som arbejder i sin Jord med Skovl og Spade, og at den Ulykke kunde indtræde, at der kunde komme en stærk Hagelbyge, som kunde ødelægge Alt, saa at, hvad han skulde have indhøstet, blev tilintetgjort tilligemed alle de Forhaabninger, han havde knyttet dertil. Men jeg tror, som sagt, ikke, at denne Sammenligning passer, thi den høitærede Minister maa jo vide, at der bestaar Hagelstadesforsikringsforeninger her i Landet, hvor Vedkommende kunne sikke sig mod Følgerne af saadanne Ulykkestilfælde, men at der ingen saadan Forening bestaar, hvori Fiskerne kunne forsikre deres Fiskeredstaber. Var der en saadan Forening, saa var det en Selvfølge, at, naar en Mand ikke vilde træde ind i en saadan og bidrage, hvad det kunde koste for at sikke sine Redstaber imod Naturbegivenheder, maatte han skjotte sig selv; saa-